

Baráth Zsolt
országgyűlési képviselő

Országgyűlési hivatala

Irományszám: *L/772h*

Érkezett: 2012 JÚN 19.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„A jogszabályi változástól kinőhet-e valakinek hat ujjja? Valóban nincs méltányosság?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Engedje meg, hogy egy hozzám forduló elkeseredett anya segítségkérését megosszam Önnel!

A hölgy végtaghiánnyal született hat ujjja hiányzik. Jelenleg 36 éves, 18 év munkaviszonnyal rendelkezik. 2010 nyarán szült egy fiúgyermeket. A törvények értelmében 2011 januárjáig rokkantnyugdíjas volt. Jelenleg a törvények változásával megszüntették a GYES-t, majd munkahelyén felmondtak; „hisz nincs mire adják a fizetetlen szabadságot”. Bár férjével két gyermeket terveztek, de a jelenlegi változások miatt erről a vágyukról is le kell mondjanak. Mint ahogy arról a teljesen természetes anyai igényről is, hogy a gyermekével 3 éves koráig otthon maradhasson. Hiszen ha csökken, vagy megszűnik a rehabilitációs ellátás, akkor el kell menjen újra dolgozni. Viszont azon a településen ahol élnek, nincs bölcsőde. Óvodába azonban 2,5 évesen veszik fel a gyermeket, ha egyáltalán lesz férőhely. Így ha lenne is munka, a gyermekét nem tudja hol elhelyezni. A távmunkáról már álmodni sem mer.

Tisztelt Miniszter Úr!

A hölgy megkereste panaszaival –levélben- az illetékes hatóságokat is, melyre a következő válasz érkezett:

„Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz intézett levelében foglaltakra hivatkozással az alábbiakban tájékoztatjuk.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 10. § (2) bekezdés c) pontja alapján a rehabilitációs ellátást meg kell

szüntetni, ha a rehabilitációs ellátásban részesülő más rendszeres pénzellátásban részesül, ide nem értve a keresőképzetlenségre tekintettel folyósított táppénzt, baleseti táppénzt.

Az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 10. pontja szerint a törvény alkalmazásában rendszeres pénzellátás a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény által rendszeres pénzellátásként felsorolt ellátások, ide nem értve a hadigondozottak és nemzeti gondozottak ellátásait, a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlékot, az ápolási díjat, a Tny. szerinti hozzátartozói nyugellátásokat, valamint a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmények, továbbá az uniós rendeletek alapján külföldi szerv által folyósított, ezekkel azonos típusú ellátásokat.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés i) pontja értelmében rendszeres pénzellátás a gyermekgondozási segély.

Tekintettel arra, hogy a jogszabályok 2012. január 1-jétől a két ellátás egymás mellett történő folyósítását már nem teszik lehetővé, sajnálattal közöljük, hogy ügyében Önre nézve kedvező intézkedést tenni, vagy kezdeményezni nem áll módunkban.

Kérjük tájékoztatásunk szíves elfogadását.”

Tisztelt Miniszter úr!

Az elkeseredett anyának a kérdéseit, szó szerint tolmácsolom Önnek!

„Hát miért nem vagyok én egyenjogú "más" anyával? Miért nem gondolják át ésszerűen a törvényhozók a jogszabályok módosítását? Nem hiszem, hogy több ezren lennének 57 éven aluli, 3. csoportú, ténylegesen mozgássérült, fogyatékossgal élő nők, akik a GYES-t eme tv.-miatt nem kaphatják!”

Tisztelt Miniszter Úr!

Ezúton pedig „A Nemzeti Együttműködés Programjának” 4.4 a fogyatékossgal élők helyzetének javítása című fejezetéből idézek:

„Magyarországon közel hatszázezer ember valamilyen fogyatékossgal él, s amikor róluk beszélünk, gondolkozunk, akkor családtagjaikról, foglalkoztatóikról sem feledkezhetünk el. Fő célunk tehát az esélyteremtés mellett az, hogy ezzel egy időben az általuk igényelt és számukra elfogadható, igazságos és jogszerű helyzetek, támogatások valós feltételeit is megteremtsük.”

„A fogyatékossgal élő embertársaink pénzbeli, természetbeni juttatásait és szolgáltatásait átláthatóbbá, igazságosabbá és nyomon követhetőbbé tesszük, hiszen a társadalom szolidaritása csak ekkor érvényesülhet.”

Tisztelt Miniszter Úr!

A fentebb vázolt tények alapján a kérdéseim a következők:

Mit javasol Miniszter Úr? Mit tegyen, az az anya, aki végtaghiánnyal született, hat uja hiányzik és a kormány által hozott új jogszabályok szerint, még méltányosság gyakorlásának lehetőségével sem jogosult tulajdonképpen semmire?

Miért nem egyenjogú más anyával szemben, miért csorbulnak a jogai egy egyébként is nehéz helyzetben lévő anyának?

Ez a helyzet elfogadható, igazságos és jogszerű?

Valóban nem érdemel méltányosságot egy speciális helyzetben lévő anya?

Mikor valósulnak meg a Nemzeti Együttműködés Programjában leírtak?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2012. június. 19.

Tisztelettel:

Bárány Zsolt
Jobbik Magyarországért Mozgalom